

POSUDEK OPONENTA DISERTAČNÍ PRÁCE

Doktorand: JUDr. Milan Vrba
Název disertační práce: Zákonné ručení v právu kapitálových společností
Studijní program: Teoretické právní vědy
Studijní obor: Obchodní právo
Školitelka: Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.

Oponent: Doc. JUDr. Tomáš Dvořák, PhD.
Pracoviště opONENTA: Katedra obchodního práva a Katedra občanského práva Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni

I.

Rozhodnutím děkana Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze prof. JUDr. Jana Kuklíka, DrSc., ze dne 25. srpna 2014, jsem byl jmenován oponentem výše uvedené disertační práce; vzhledem k tomu se podává tento posudek.

II.

Při posuzování každé disertační práce je třeba provést její hodnocení komplexně, tj. ze všech relevantních hledisek.

Disertace má celkem 255 stran (včetně úvodu, obsahu, seznamu literatury pramenů a summary), přičemž meritum disertace zaujímá 233 stran. To se jeví být adekvátní pro práci tohoto druhu.

Oponentovi není známo, jak přesně bylo doktorandovi téma disertace zadáno. V daném kontextu je však zjevné, že část disertační práce nekoresponduje zcela s jejím názvem. Disertace je nazvána „Zákonné ručení v právu kapitálových společností“, avšak text na s. 4-58 se zabývá obecně problematikou ručení podle právní úpravy tak, jak ji obsahuje zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Na druhé straně však v této skutečnosti nelze spatřovat zásadnější nedostatek, neboť změny, jež přinesl nový občanský zákoník, jsou natolik rozsáhlé a zásadní povahy, že je předmětná partie v daném místě, čase a kontextu smysluplná. Důsledkem tohoto pojetí je ovšem určité negativum spočívající v přílišné stručnosti pojednání o některých dílčích otázkách; zejména problematika subrogace pojednaná na s. 33-42 by si – vzhledem k nemalým změnám zákonné úpravy v posledních desetiletích – zasloužila přece jen poněkud větší pozornost.

Značným kladem je využití literatury domácí i zahraniční, jakož i využití judikatury. Dílčím negativem je ovšem skutečnost, že doktorand se omezil v převážné míře jen na judikaturu po roce 1945, když právě k problematice ručení by nepochybně bylo možno využít starší judikaturu v míře přece jen vyšší.

Ze systematického hlediska pak není právě optimální, jestliže do obecné partie o ručení (s. 4-58) doktorand začlenil i exkurzy o zvláštních otázkách právní úpravy ručení v rámci insolvence; tím se text stává méně čtenářsky přívětivým. Vhodnější by tu nepochybně bylo partii o zvláštních otázkách právní úpravy ručení v rámci insolvence separovat do samostatné partie.

III.

Po věcné stránce jsou k textu následující dílčí připomínky:

1. Dikce „rukojemské smlouvy“ (s. 7) zní přespříliš archaicky. Tento termín by měl svůj smysl jen tehdy, pokud by se jednalo o směnečného rukojmího (avala), což ovšem není tento případ.
2. Problematický je závěr, že ručení podle § 68 ZOK je zákonným ručením vznikajícím z právního jednání v širším smyslu (s. 8). Doktorand myšlenku opírá o závěry dovozené v doktríně; jeví se však být dosti sporné, zda lze tyto závěry učiněné za dosti odlišného právního stavu bez dalšího převzít i za nové normativní regulace.
3. Použití zkratky „ust.“ uprostřed věty (s. 9 aj.) se jeví být nefunkční a nadbytečné.
4. Opakované použití výrazu „fakt“ (s. 69 aj.) lze považovat za poněkud neprávnické; správně by měl být užit pojem skutečnost, popř. jiný vhodný pojem.
5. Ne zcela přesné je tvrzení, podle něhož je-li zjištěna existence dluhu společnosti po jejím zrušení s likvidací a zániku, znamená to nesprávně provedenou likvidaci společnosti (s. 81). I když tomu tak v nejednom případě skutečně bude, nelze tento závěr formulovat paušálně, neboť nelze vyloučit, že pohledávka věřitele nebude společnosti známa např. v důsledku nedbalosti věřitele.
6. Zjevně nesprávná je poznámka pod čarou č. 194 (s. 86-87). Ručení správce vkladu podle § 60 odst. 4 ObchZ bylo podrobena (s výjimkou délky promlčecí lhůty) obecné obchodněprávní úpravě promlčení, což platilo i ve vztahu k stavění a přetržení promlčení – k tomu viz např. *Štenglová, I., Plíva, S., Tomsa, M. a kol. Obchodní zákoník. Komentář. 13. vydání, Praha: C. H. Beck, 2010, s. 247.*
7. Chybné je užívání pojmu „obchodní podíl“ ve s. r. o. po 1. 1. 2014 (s. 91). Ani zažitost pojmu v praxi, ani legislativně-technické chyby v zákonech tu nemohou být argumentem.
8. Nikdy není statutárním orgánem komanditní společnosti žádný komanditista; úvaha obsažená v poznámce pod čarou č. 240 (s. 108) je v tomto ohledu částečně nepřesná.
9. U většiny citovaných judikátů není uveden pramen, odkud byl judikát citován, a ani není uvedeno, zda se jedná o rozsudek či usnesení.
10. Na řadě míst doktorand vcelku zbytečně přejímá doslovně odůvodnění rozličných judikátů, čímž text neužitečně nabývá na délce (s. 151 aj.).
11. Poznámky pod čarou č. 313 (s. 138) a č. 481 (s. 210) jsou (téměř) doslovně stejné. V obou případech jsou přitom tyto poznámky víceméně nefunkční.

IV.

Jazykově je disertace na velmi solidní úrovni. Překlepy nebo jiné drobné písářské (např. „sen. zn.“ na s. 18 – správně „sp. zn.“; „částečný plněním“ – s. 49; „při měl“ – s. 53) apod. chyby vcelku ojedinělé.

Úprava disertace je v souladu s obvyklými požadavky kladenými na disertační práce.

Po formální stránce lze doktorandovi vytknout jistý nesystematismus v seznamu literatury, když odborné články sice řadí v obvyklém abecedním pořádku dle jednotlivých autorů, avšak má-li jednotlivý autor více než jeden článek, není respektován žádný systém v jejich řazení, takže se nejednou stává, že novější článek je uveden dříve než starší článek téhož autora (např. na s. 243).

V.

Doktorandovi se předkládají následující otázky k obhajobě:

1. Jaké změny právní úpravy (zejména zákonného) ručení v právu kapitálových společností by dle názoru doktoranda byly rozumné a účelné?
2. Je současná právní úprava ručení společníka společnosti s ručením omezeným za její dluhy – uvažováno za předpokladu, že by byl zákonem stanoven výrazně vyšší minimální povinný základní kapitál a výrazně vyšší minimální povinná výše vkladu každého společníka – schopna efektivně garantovat legitimní požadavek ochrany dobromyslných věřitelů společnosti s ručením omezeným?

VI.

Po celkovém posouzení předložené disertace jsem dospěl k závěru, že předložená disertační práce – byť s řadou výhrad a připomínek výše uvedených, jež jsou však převážně formální nebo marginální povahy – splňuje požadavky kladené na doktorské disertační práce.

Disertační práci JUDr. Milana Vrby doporučuji k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu disertačních prací.

V Plzni, dne 8. září 2014

Doc. JUDr. Tomáš Dvořák, PhD.